

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu **JUDr. M. P.** bytom v P., S. zastúpeného Mgr. V., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky** so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o odchodné a výsluhový dôchodok, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30.októbra 2008, č.k. 1S 123/2005-65, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30.októbra 2008, č.k. 1S 123/2005-65, v napadnutej časti, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 11.januára 2005 č.p.: KM-230/PK-04, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie z 3.novembra 2004, č.p.: SPC-38.742-1/5-2004 a preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 11.januára 2005, č.p.: KM-231/PK-04, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie z 20.októbra 2004, č.p.: SPC-38.742-4/5-2004.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30.októbra 2008, č.k. 1S 123/2005-65 zrušil rozhodnutie žalovaného z 11.januára 2005 č.p.: KM-230/PK-04 podľa § 250j ods. 3 OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného z 11.januára 2005 č.p.: KM-231/PK-2004 žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 4 989 Sk (165,60 €) na účet právneho zástupcu Mgr. Vladimíra Šárniku do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že výrok rozhodnutia žalovaného z 11.januára 2005, č.p.: KM-230/PK-04 je zmätočný, lebo je v ňom uvedené, že výsluhový dôchodok bol žalobcovi priznaný od 1.júla 2004 vo výške starobného dôchodku a prídavku k starobnému dôchodku od 1.septembra 2004 v sume 16 068 Sk (533,40 €). Z tohto dôvodu krajský súd dospel k záveru, že výrok je nepreskúmateľný a napadnuté rozhodnutie žalovaného z 11.januára 2005 č.p.: KM-230/PK-04 podľa § 250j ods. 3 OSP zrušil. Ďalej konštatoval, že rozhodnutie žalovaného z 11.januára 2005, č.p.: KM-231/PK-04, zodpovedá zákonu, a preto súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca vo včas podanom odvolaní žiadal navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a aby rozhodnutie žalovaného z 11.januára 2005, č.p.: KM-231/PK-2004, zrušil. Namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s námietkami žalobcu, týkajúcimi sa personálneho rozkazu zo 17.augusta 1999 a personálneho rozkazu z 9.júna 2004. Uviedol, že sa nedomáhal zrušenia namietaných personálnych rozkazov, ale žiadal, aby súd v súlade s § 245 ods. 1 OSP posúdil ako predbežnú otázku aj zákonnosť týchto personálnych rozkazov a až na základe tohto predbežného posúdenia posudzoval zákonnosť žalobou priamo napadnutých rozhodnutí. Tvrdil, že personálnym rozkazom z roku 1999 bol zaradený do funkcie v rozpore so zákonom č. 73/1998 Z.z., a preto dosahoval aj nižší príjem, čo malo za následok, že mal nižší základ na určenie dávok sociálneho zabezpečenia. Funkcia staršieho inšpektora obvodného oddelenia, do ktorej bol v roku 1999 ustanovený, nezodpovedala jeho vzdelaniu a odbornej praxi, a preto podľa jeho názoru jeho zaradenie odporovalo zákonu. Kvalifikačný predpoklad vzdelania mal žalovaný vykladať nie iba jednosmerne v prospech služobného úradu. Služobný úrad ho mal zaradiť do takej funkcie, ktorá je v súlade s jeho dosiahnutým vzdelaním tak, ako to vyplýva § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.. Žalobca ako absolvent civilného právnického štúdia bol od roku 1999 zaradený na obvodné oddelenie, kde svoje vzdelanie a skúsenosti využil minimálne, preto sporný

personálny rozkaz mal priamy vplyv na výšku dosahovaného príjmu, a teda aj na základ na výpočet dávok sociálneho zabezpečenia.

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil, lebo súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a po riadnom zistení skutočného stavu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2, § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 33 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) odchodné podľa odseku 1 patrí policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ak jeho služobný pomer trval najmenej päť rokov, vo výške jednonásobku základu podľa § 60 a zvyšuje sa za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru o jednu polovicu základu podľa § 60 najdlhšie však do 30 rokov trvania služobného pomeru.

Podľa § 36 zákona č. 328/2002 Z.z. ak bolo policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi vyplatené odchodné v súvislosti s predchádzajúcim skončením služobného pomeru v ozbrojených bezpečnostných zboroch, ozbrojených zboroch, Hasičskom a záchrannom zbore, Horskej záchranej službe, Slovenskej informačnej službe, Národnom bezpečnostnom úrade, colnom riaditeľstve a v ozbrojených silách, vyplatí sa pri novom skončení služobného pomeru policajta alebo profesionálneho vojaka odchodné znížené o sumu odchodného vyplatenú pri predchádzajúcom skončení služobného pomeru.

Podľa § 60 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku policajta sa zistí z priemerného služobného platu podľa odseku 3 a u profesionálneho vojaka z priemerného služobného príjmu podľa odseku 5 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Podľa § 60 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. priemerným mesačným služobným platom policajta je podiel súčtu mesačných služobných plátov, ktoré mu patrili v príslušnom kalendárnom roku, a celkového počtu kalendárnych dní, za ktoré služobný plat v tomto roku patril, vynásobený koeficientom 30,417; takto zistený priemerný mesačný služobný plat sa zaokrúhľuje na celé koruny smerom nahor.

Zo spisov vyplýva, že rozhodnutím odboru sociálneho zabezpečenia zdravotníctva, sekcie personálnych a sociálnych činností žalovaného z 20.októbra 2004 č.p.: SPC-38.742-4/5-2004 bolo žalobcovi priznané odchodné na základe žalobcovej žiadosti zo 17.septembra 2004 v sume 346 778 Sk (11 510,92 €). Žalobca bol personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne č. 59 z 5.septembra 2004 prepustený zo služobného pomeru dňom 31.augusta 2004. Žalobcovi bola na výpočet odchodného zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 2.augusta 1968 do 30.júla 1970 a doba služobného pomeru v Policajnom zbore od 15.septembra 1970 do 13.decembra 1988 a od 1.júla 1991 do 31.augusta 2004. Žalobcovi patrí za 33 skončených rokov služobného pomeru odchodné vo výške 15 násobku základu určeného podľa § 60 ods. 1 a 3 zákona č. 328/2002 Z.z.. Základom na výpočet odchodného žalobcu bol podľa § 60 ods. 1 a 3 zákona č. 328/2002 Z.z. priemerný mesačný služobný plat žalobcu v ukončenom kalendárnom roku 2003 vo výške 23 465 Sk (778,90 €). Odchodné, ktoré bolo žalobcovi priznané vo výške 346 778 Sk (11 510,92 €) bolo vypočítané ako 15-násobok sumy 23 465 Sk (778,90 €), a táto suma bola znížená o sumu 5 197 Sk (172,51 €) podľa § 36 zákona č. 328/2002 Z.z., teda o sumu odchodného, ktoré bolo žalobcovi vyplatené pri predchádzajúcom skončení služobného pomeru.

Odvolaací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci nemožno akceptovať námietku žalobcu týkajúcu sa preskúmania personálneho rozkazu zo 17.augusta 1999 a personálneho rozkazu z 9.júna 2004, lebo tieto rozhodnutia sú právoplatné a nie sú predmetom súdneho preskúmania. Zároveň odvolací súd uvádza, že zákonnosť uvedených personálnych rozkazov súd nemohol skúmať ani podľa § 245 ods. 1 OSP, lebo na preskúmanie uvedených rozhodnutí je určený osobitný postup, ktorý je upravený v § 231 až § 248 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) a tiež nie sú prv urobenými rozhodnutiami správneho orgánu v tej istej veci, tak to predpokladá uvedené ustanovenie § 245 ods. 1 OSP.

Odvolací súd dospel aj k záveru, že je vylúčené, aby súd posudzoval ako predbežnú otázku zákonnosť personálnych rozkazov zo 17. augusta 1999 a z 9. júna 2004 z dôvodu, že zákon posúdenie právoplatných rozhodnutí správnych orgánov v konaní o predbežnej otázke neumožňuje (§ 135 ods. 2 OSP) a navyše zákon upravuje osobitný postup pri preskúvaní zákonnosti uvedených personálnych rozkazov.

Vzhľadom na vyššie uvedené považuje odvolací súd námietku žalobcu ohľadne ústavne konformného výkladu ustanovenia § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za neopodstatnenú, lebo odvolací súd dospel k záveru, že nie je možné v tomto konaní preskúmať zákonnosť personálnych rozkazov uvedených žalobcom, a preto neprichádzalo do úvahy posudzovanie konformnosti príslušného zákonného ustanovenia s Ústavou Slovenskej republiky.

Odvolací súd závery krajského súdu považuje za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

V odvolacom konaní žalobca úspech nemal a žalovaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová